

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Sine Tsaggarakis A.E.E. v. Grecia* - [17257/13](#)**

Hotărârea din 23.5.2019 [Secția I]

Articolul 6

Proceduri administrative

Articolul 6-1

Drepturi și obligații cu caracter civil

Proces echitabil

Hotărâri judecătorești contradictorii referitoare la cereri care solicită închiderea unei structuri comerciale rivale: *Articolul 6 aplicabil; încălcare*

În fapt – Compania reclamantă, care administrează un cinematograful multiplex, a formulat o cerere privind controlul judecătoresc al unei autorizații de construcție și al licenței de funcționare eliberate pentru o companie rivală, în vederea construirii și funcționării unui complex similar într-un sector vecin. Ea a susținut, în special, că planul urbanistic rezerva această zonă construcțiilor rezidențiale.

În privința acestei prime cereri, Secția a Patra a Curții Administrative Supreme a pronunțat o hotărâre în care a reținut că respectarea principiului „așteptării legitime” împiedica autoritățile să reexamineze legalitatea autorizației de construcție la etapa eliberării licenței de funcționare. Notând că această constatare venea în conflict cu jurisprudența Secției a Cincea, Secția a Patra a decis să trimită cazul în fața plenului Curții Administrative Supreme.

Deși plenul a hotărât împotriva abordării sale, Secția a Patra a respins cererea companiei reclamante de efectuare a controlului judecătoresc, pentru că circumstanțele cazului erau „excepționale”. În paralel, în privința unei alte cereri a companiei reclamante, Secția a Cincea a dispus blocarea accesului în noul cinematograful multiplex.

Având în vedere că hotărârile pronunțate în cazul ei erau contradictorii, compania reclamantă s-a plâns de existența unei jurisprudențe conflictuale, care îi încălca dreptul la certitudinea juridică.

În drept – Articolul 6 § 1

(a) Cu privire la aplicabilitate

(i) *Un litigiu referitor la un „drept cu caracter civil”* – Deși părea, la prima vedere, că vizează o chestiune de confirmare a dreptului aplicabil, cererea companiei reclamante de efectuare a unui control judecătoresc nu putea fi considerată o *actio popularis*. Compania reclamantă a prezentat, de asemenea, argumente privind pierderea clientelei suferită ca rezultat al existenței centrului multiplex rival. Curtea a recunoscut în mod repetat că clientela unei companii trebuia considerată un interes legat de dreptul de proprietate, care constituia un „activ”.

Calitatea companiei reclamante de a cere controlul judecătoresc nu a fost contestată de părțile la proceduri sau de diferitele formații ale Curții Administrative Supreme care s-au pronunțat în acest caz.

Astfel, având în vedere miza cererii, caracterul hotărârilor contestate și calitatea companiei reclamante, „litigiul” inițiat de compania reclamantă avea o legătură suficientă cu un „drept” la al cărui exercițiu putea pretinde.

(ii) *Caracterul decisiv al litigiului* – Rezultatul procedurilor din fața Curții Administrative Supreme a fost direct decisiv pentru dreptul în discuție, de vreme ce o hotărâre pronunțată în favoarea companiei reclamante ar fi condus la închiderea centrului multiplex rival; într-adevăr, acesta a fost, în realitate, scopul final al procedurilor.

(b) *În fond* – Nu par să fi fost îndeplinite în acest caz condițiile stabilite de Curte în sfera certitudinii juridice.

(i) *Diferențe vizibile* – Într-adevăr, existau diferențe „profunde și de durată” în jurisprudența Secțiilor a Patra și a Cincea ale Curții Administrative Supreme cu privire la posibilitatea și la caracterul necesar al reexaminării legalității autorizației de construcție atunci când se examinează legalitatea și oportunitatea emiterii unei licențe de funcționare.

Aceste diferențe existau de mai mulți ani. Mai mult, era vorba despre o chestiune de interes general, de vreme ce afecta mai multe cazuri similare și presupunea respectarea de către autorități a unor principii foarte importante de drept constituțional și administrativ.

(ii) *Existența unui mecanism de rezolvare a conflictelor în jurisprudență* – În sistemul administrativ grec, Curtea Administrativă Supremă avea competența rezolvării, în formație completă, a diferențelor jurisprudențiale din secțiile ei sau din alte tribunale administrative.

În acest caz, plenul curții a considerat că – pentru a asigura respectarea principiului protecției mediului, așa cum este garantat acesta de Constituție – problema caracterului permisibil al deschiderii centrului multiplex nu trebuia examinată doar la etapa acordării autorizației de construire, ci și atunci când trebuia să se decidă acordarea unei licențe de funcționare.

Mai mult, hotărârea plenului curții nu s-a limitat la stabilirea principiilor aplicabile în termeni abstracți, ci s-a referit la chestiunea centrală a litigiului în discuție.

(iii) *Efectivitatea mecanismului* – La reexaminarea cazului, Secția a Patra a urmat, în mod esențial, abordarea adoptată în jurisprudența ei anterioară, făcând trimitere la „circumstanțele excepționale”. Totuși, plenul curții a ținut cont deja de aspectele precise ale cazului particular din fața sa.

Finalitatea acestor cereri de exercitare a controlului judecătoresc a creat o situație în care, pe de o parte, hotărârea Secției a Patra a permis ca centrul multiplex să funcționeze normal, pe când, de cealaltă parte, prin hotărârea Secției a Cincea s-a dispus încheierea activităților sale (prin blocarea accesului în centru).

Mai mult, situația a fost agravată de refuzul consiliului municipal de a se conforma cu hotărârea Secției a Cincea – un refuz aprobat de comisia Curții Administrative Supreme responsabile de monitorizarea executării adecvate a hotărârilor sale, pentru că centrul multiplex rival a formulat o cerere de „regularizare”.

Astfel, jurisprudența conflictuală a Secțiilor a Patra și a Cincea a durat ani de zile și a continuat, în ciuda intervenției plenului Curții Administrative Supreme. Situația de incertitudine juridică apărută a demonstrat că acest mecanism de armonizare a jurisprudenței nu fusese efectiv.

Concluzie: încălcare (cinci voturi la două).

Articolul 41: 8,000 EUR în privința prejudiciului moral; capătul de cerere în privința prejudiciului material – respins, însă cu obligarea statului reclamat de a redeschide procedurile în decurs de șase luni, în cazul în care o dorește compania reclamantă.